

Silkelen

– Harun Yıldırım · 24 Aralık 2017

SİLKELEN

Şevkatle sarar seni ana gibidir vatan.
Ne mutlu o vatana kök salmış ise iman.
Gözlerini boyayıp sesini mi kıstılar,
Küçük sanma evladım büyüktür senin davan.
Kaldır kafanı bir bak yeryüzü delik deşik,
Yemen Bağdat Kabil de, ölenler hep müslüman .
Silkeleyin mevtayı kaldırın uyandırın,
Gün,ay, yıllar misafır"geçip gidiyor zaman.
Bilmezmişin sen heyhat dağları delen sırrı,
O sırra erdinmiydi açılacak Asuman.
Ayaklarından tutmuş gece doğan güneşin,
Çıkamamış laler sümbüller Hisarından.
Hasat zamanı geldi toprakta ermiş başak,
Ya yavuz Selim gelsin yada Sultan Mehmet Han.
Tarihin sevgilisi o senin ecdadındır,
Ey şanlı millet seni kim kovacak yurdundan.
Bir gümbürtü bir ses var nabızında tarihin,
Gök gibi gürlemeyi nasıl bekliyor insan.
Koşun bedevi atlar rüzgara çalım atın,
Bizden değil koşmayıp bizden geride kalan.
Yoksa haberinmi yok kırılıp çatladımı,
Beyninin üstün deki basık o ahşab tavan.
Pası ciğeri örtmüş taput kapağı gibi ,
Güzide koku saçan asrın çiçeği solan .
Petekleri ballandı hasat zamanı geldi.
Ben balını süzerken sen etrafında kıvrın.
Haydi atlar eğerli uyandık uykulardan.
Yine söyle bin yıllık marşını uyumazsan.
Taşıyamaz sancağı senden başka bir millet.
Ya yaran ecdadından yada Allah'tan utan.

HARUN YILDIRIM

Rubai